

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1969-1970.

2 JUIN 1970.

Projet de loi modifiant la loi du 9 juillet 1951 portant indemnité en faveur des familles des militaires soldés.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DE L'INTERIEUR
ET DE LA FONCTION PUBLIQUE (1)
PAR M. HERCOT.

MESSIEURS,

Exposé du Ministre.

La loi du 9 juillet 1951, portant indemnité en faveur des familles des militaires soldés fut conçue et admise par le Parlement dans l'optique du service militaire de 24 mois, et des charges financières qui en résultait pour le pays.

Elle ne fut jamais modifiée; elle n'est donc pas adaptée à l'évolution de la législation sociale, ni aux conséquences de la réduction progressive du service militaire de 24 à 12 mois.

Cette loi a confié au Gouvernement le soin de régler diverses modalités : taux de l'indemnité, conditions de ressources ou d'octroi de l'indemnité à certains ascendants.

(1) Les membres suivants ont participé aux délibérations de la Commission :

MM. Van Cauwenbergh, président; Billiet, Dulac, Goffart, Jorissen, Miessen, Rutten, Strivay, Vanackere L., Van Cauwelaert, Vannieuwenhuyze et Hercot, rapporteur.

R. A 8324

Voir :

Document du Sénat :

358 (Session de 1969-1970) : Projet transmis par la Chambre des Représentants.

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 1969-1970.

2 JUNI 1970.

Ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 9 juli 1951 houdende vergoeding ten behoeve van de gezinnen van soldijtrekkende militairen.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE VOOR DE BINNENLANDSE ZAKEN EN HET OPENBAAR AMBT (1) UITGEBRACHT DOOR DE HEER HERCOT.

MIJNE HEREN,

Uiteenzetting van de Minister.

De wet van 9 juli 1951 houdende vergoeding ten behoeve van de gezinnen van soldijtrekkende militairen werd door het Parlement opgevat en aangenomen rekening houdend met de militaire dienst van 24 maanden en met de financiële lasten die het land daardoor te dragen had.

Zij werd nooit gewijzigd; zij is dus niet aangepast aan de ontwikkeling van de sociale wetgeving, noch aan de gevolgen van de geleidelijke vermindering van de militaire dienst van 24 tot 12 maanden.

Deze wet heeft het aan de Regering overgelaten de verschillende modaliteiten te regelen : bedrag van de vergoeding, voorwaarden inzake bestaansmiddelen of inzake toeënkennung van de vergoeding aan bepaalde bloedverwanten in de opgaande lijn.

(1) De volgende leden hebben aan de beraadslagingen van de Commissie deelgenomen :

De heren Van Cauwenbergh, voorzitter; Billiet, Dulac, Goffart, Jorissen, Miessen, Rutten, Strivay, Vanackere L., Van Cauwelaert, Vannieuwenhuyze en Hercot, verslaggever.

R. A 8324

Zie :

Gedr. St. van de Senaat :

358 (Zitting 1969-1970) : Ontwerp overgezonden door de Kamer van Volksvertegenwoordigers.

On peut rappeler à ce sujet les arrêtés royaux des 12 novembre 1968 et 17 septembre 1969 qui ont accordé, le 1er, 20 p.c. d'augmentation des taux de l'indemnité à partir du 1er août 1968, le second une nouvelle augmentation de 10 p.c., avec effet au 1er mai 1969.

Le Parlement s'est préoccupé d'apporter à la loi de 1951 des modifications, pour corriger des dispositions devenues injustifiables.

Par exemple on imagine mal le maintien de l'exclusion de l'indemnité frappant le milicien orphelin, pendant les 12 premiers mois de service.

On ne peut davantage admettre que l'épouse du milicien bénéfice d'un même taux d'indemnité, qu'elle soit ou non mère de famille.

Le Parlement et le Gouvernement sont conscients que le service militaire constitue une charge réelle, et que la perte financière qui en résulte pèse lourdement sur bon nombre de familles à revenus modestes.

Le projet de loi qui a rencontré l'adhésion unanime de la Chambre des Représentants, en commission et en séance publique, apporte une solution concrète à nombre de modifications légitimes reprises dans les propositions de loi dues à diverses initiatives parlementaires, à la Chambre et au Sénat, et auxquelles je vais faire référence.

L'une de ces propositions (M. Jorissen — 9 juillet 1968 — Sénat n° 57) prévoyait :

1° une majoration de 20 p.c. du taux des indemnités de milice;

— en fait le Gouvernement a majoré ces taux, une première fois de 20 p.c., par l'arrêté royal du 12 novembre 1968 sortant ses effets au 1er août 1968;

— et une seconde fois, j'ai fait majorer ces taux au 1er mai 1969, par l'arrêté royal du 17 septembre 1969.

Les deux augmentations appliquées vont donc au delà de la proposition Jorissen puisque les avantages octroyés dépassent de 50 p.c. ceux qui étaient revendiqués.

2° La proposition prévoyait en outre une adaptation annuelle, en décembre, des taux en relation avec les fluctuations de l'index.

A la Chambre, un amendement dans ce sens a été présenté. Je l'ai aussitôt accepté. Le projet de loi instaure le principe de cette adaptation en y ajoutant la notion de programmation sociale : c'est prévu au 2e alinéa de l'article 13.

Quant à la proposition de MM. les Sénateurs De Clercq, Sledsens, Vanackere, Van Cauwelaert et Verboven, (Sénat — 25 juin 1968, n° 20), nombre d'objectifs de leur proposition sont réalisés dans le projet, tels que :

1. l'article 1er, 6°, qui prévoit :

a) l'assimilation de l'enfant abandonné à l'orphelin;

In dit verband kunnen wij verwijzen naar de koninklijke besluiten van 12 november 1968 en 17 september 1969. Het eerste heeft de vergoeding met 20 pct. verhoogd met ingang van 1 augustus 1968 en het tweede heeft een nieuwe vermeerdering met 10 pct. verleend vanaf 1 mei 1969.

Het Parlement heeft gevraagd in de wet van 1951 wijzigingen aan te brengen om bepalingen te verbeteren die niet langer kunnen worden verantwoord.

Men kan zich bijvoorbeeld moeilijk voorstellen dat een dienstplichtige wees gedurende de 12 eerste maanden van zijn dienst, van de vergoeding uitgesloten is.

Men kan evenmin aanvaarden dat de echtgenote van een dienstplichtige eenzelfde vergoeding geniet, ongeacht of zij al dan niet moeder van een gezin is.

Het Parlement en de Regering zijn er zich van bewust dat de militaire dienst een werkelijke last betekent en dat het financiële verlies dat eruit voortvloeit, zwaar weegt voor talrijke gezinnen met gering inkomen.

Het ontwerp van wet, dat door de Kamer van Volksvertegenwoordigers met algemene stemmen werd aangenomen in commissie en in openbare vergadering, geeft een concrete oplossing aan heel wat gewettigde wijzigingen vervat in voorstellen van wet die door volksvertegenwoordigers en senatoren zijn ingediend en waarnaar hierna wordt verwezen.

Een van die voorstellen (van de h. Jorissen — 9 juli 1968 — Senaat nr. 57) voorzag in :

1° een vermeerdering van de militievergoeding met 20 pct.;

— in feite heeft de Regering die bedragen een eerste maal verhoogd met 20 pct. bij het koninklijk besluit van 12 november 1968 dat gevolg had op 1 augustus 1968;

— en een tweede maal heb ik die bedragen doen vermeerderen per 1 mei 1969, door het koninklijk besluit van 17 september 1969.

De twee toegepaste verhogingen reiken dus verder dan het voorstel Jorissen, aangezien de toegekende voordelen 50 pct. hoger liggen dan die welke gevraagd werden.

2° het voorstel voorzag bovendien in een jaarlijkse aanpassing, in december, van de bedragen naar verhouding van de schommelingen van het indexcijfer.

In de Kamer werd een amendement in die zin ingediend. Ik heb het onmiddellijk aanvaard. Het ontwerp van wet voert het beginsel van die aanpassing in en voegt er het begrip « sociale programmatie » aan toe : dat wordt bepaald in artikel 13, tweede lid.

Wat betreft het voorstel van de hh. De Clercq, Sledsens, Vanackere, Van Cauwelaert en Verboven (Senaat — 25 juni 1968 — nr. 20) zij opgemerkt dat verscheidene doelstellingen ervan in dit ontwerp worden verwezenlijkt :

1. artikel 1, 6°, voorziet in :

a) de gelijkstelling van een verlaten kind met een wees;

b) l'octroi de l'indemnité à ces 2 catégories dès le début du service militaire.

2. l'article 20 du projet, apporte une modification en faveur de certaines épouses de militaires, exclues jusqu'ici du bénéfice de l'indemnité de milice, et par voie de conséquence de l'octroi de l'indemnité de naissance.

3. les auteurs de la proposition supprimaient la période d'attente de 6 mois dans le chef de l'épouse du militaire.

a) le projet de loi, en son article 24, § 1, 1°, accorde l'indemnité après 3 mois (au lieu de 6 mois) ou à partir de la naissance de l'enfant;

b) de plus, en vertu de l'article 24, § 2, le Roi pourra ou abréger ou supprimer la période d'attente préalable à l'octroi de l'indemnité de milice;

c) Enfin, le projet s'attache à améliorer la situation matérielle de bénéficiaires autres que les épouses, c'est-à-dire certaines catégories d'ascendants.

4. les auteurs souhaitaient l'alignement du taux de l'indemnité de milice sur celui de la pension de veuve d'un travailleur ayant accompli une carrière complète.

Indépendamment de conséquences budgétaires excessivement lourdes au regard des crédits disponibles pour le financement du présent projet de loi, il est assez peu indiqué d'assimiler une jeune épouse de militaire à une veuve dont le conjoint décédé a fait une carrière professionnelle complète.

Il est d'ailleurs fréquent de constater que bon nombre d'épouses de militaires, sans enfants, ont une occupation lucrative, tout en obtenant 2.900 francs d'indemnité de milice.

Le Gouvernement a proposé une autre solution, qui a été adoptée par la Chambre :

A l'égard des épouses, ayant charge d'enfants, l'article 13 du projet prévoit une majoration de l'indemnité de milice de 20 p.c. au moins pour le premier enfant et de 10 p.c. au moins pour les suivants.

Quels sont donc en résumé les objectifs essentiels du projet ?

En premier lieu :

Réduire considérablement la période d'attente imposée aux épouses, aux parents et autres descendants des militaires; la réalisation de ce premier objectif entraînera quelque 10 millions de dépenses nouvelles.

1. Désormais, cette période est ramenée de 6 à 3 mois, pour les épouses;

2. La période est ramenée de 12 à 6 mois pour les descendants en général. Mais il faut observer que certains descendants : veuve, infirmes, malades ou chômeurs bénéficient déjà d'un régime excluant toute période d'attente.

b) de toekenning van de vergoeding aan die twee categorieën vanaf het begin van de militaire dienst.

2. artikel 20 van het ontwerp bevat een wijziging ten behoeve van sommige echtgenoten van militairen die tot nog-toe waren uitgesloten van de militievergoeding en bijgevolg ook geen geboortevergoeding konden genieten.

3. de indieners van het voorstel gaven in overweging de wachttijd van 6 maanden voor de echtgenote van een militair af te schaffen.

a) artikel 24, § 1, 1° van het ontwerp van wet, verleent de vergoeding na 3 maanden (in plaats van 6 maanden) of vanaf de geboorte van het kind;

b) bovendien kan de Koning, krachtens artikel 24, § 2, de wachttijd vóór het verlenen van de militievergoeding inkorten of opheffen;

c) ten slotte verbetert het ontwerp de materiële toestand van andere gerechtigden dan de echtgenote, met name die van bepaalde categorieën van bloedverwanten in de opgaande lijn.

4. de indieners van het voorstel wensten het bedrag van de militievergoeding op te trekken tot het bedrag van het pensioen voor de weduwe van een werknemer met volledige looppaan.

Behalve dat dit voorstel uitzonderlijk zware budgettaire gevolgen zou hebben wat betreft de kredieten die voor de financiering van dit ontwerp van wet beschikbaar zijn, is het vrij ongewoon een jonge echtgenote van een militair gelijk te stellen met een weduwe wier overleden echtgenoot gedurende zijn gehele beroepsloopbaan heeft gearbeid.

Men kan trouwens dikwijls constateren dat een aantal kinderloze echtgenoten van militairen een winstgevende bedrijvigheid uitoefenen en toch nog 2.900 frank militievergoeding ontvangen.

De Regering heeft een andere oplossing voorgesteld, die door de Kamer is aangenomen.

Artikel 13 van het ontwerp bepaalt dat echtgenoten met kinderen ten laste ten minste 20 pct. meer militievergoeding genieten voor het eerste kind en ten minste 10 pct meer voor de volgende.

Wat zijn dan kort samengevat de hoofddoeleinden van het ontwerp ?

Ten eerste :

De wachttijd voor echtgenoten, ouders en nakomelingen van de dienstplichtigen aanzienlijk inkorten; dit zal ongeveer 10 miljoen meer kosten.

1. die wachttijd wordt van 6 tot 3 maanden verminderd voor de echtgenoten;

2. de wachttijd wordt van 12 op 6 maanden gebracht voor de ascendenen in het algemeen. Er zij evenwel opgemerkt dat voor sommige ascendenen : weduwen, gebrekki-gen, zieken of werklozen, nu reeds geen wachttijd bestaat.

3. Il est important de rappeler qu'à l'article 24 du projet, le Roi disposera du droit d'abréger encore, voire de supprimer le délai d'attente en faveur des épouses de miliciens et des descendants.

En deuxième lieu :

Nombre d'épouses de miliciens, ayant charge d'enfants, ne disposent que de l'indemnité de milice et des allocations familiales légales.

Le projet accorde, dans de telles situations, une majoration d'indemnité de milice et d'allocation familiale, dont le taux oscillerait entre le taux d'allocation familiale prévue pour le 3e enfant (1.642 francs par mois) et celui en faveur de l'orphelin (2.011 francs par mois).

L'octroi de cet avantage entraîne une dépense supplémentaire de l'ordre de 5 millions.

En troisième lieu :

Une innovation : l'octroi d'une indemnité de fin de service.

Cette indemnité sera égale à 15 jours d'indemnité de milice; elle est appelée à compenser, en partie, les premiers frais de rééquipement et à permettre la soudure avec la remise au travail, en attendant une première rémunération.

La dépense à résulter de cet octroi peut être évaluée à ± 6 millions.

Le quatrième objectif du projet vise tout particulièrement les miliciens orphelins ou abandonnés : l'octroi de l'indemnité est prévue dès l'entrée en service et non plus après 12 mois.

Une somme de 1/2 million devrait suffire pour financer cette amélioration du système légal actuel.

Quelques constatations pour conclure :

1. L'effort financier peut se chiffrer à environ 20 millions pour le projet de loi proprement dit.

Ce projet s'il est voté par le Sénat, comme il l'a été par la Chambre, sortira ses effets au 1er janvier 1970; dès lors, et à titre transitoire, les dispositions qui limitent à sept mois la rétroactivité applicable aux demandes d'indemnité ne seront pas de rigueur pour la mise en application des nouveaux critères légaux.

2. L'article 13 du projet complété par un amendement en Commission de la Chambre avec l'accord du Gouvernement, charge celui-ci d'adapter chaque année, en décembre :

a) les règles relatives aux plafonds des revenus;

b) le montant des indemnités;

par référence d'une part, aux fluctuations de l'indice des prix et d'autre part, à la programmation sociale arrêtée par le Gouvernement.

Le Président fait remarquer que diverses propositions de loi déposées par des membres du Sénat sont rencontrées

3. belangrijk is ook dat artikel 24 van het ontwerp aan de Koning het recht verleent om de wachttijd voor de echtgenoten van dienstplichtigen en voor de ascendenen nog meer in te korten en zelfs geheel te doen vervallen.

Ten tweede :

Vele echtgenoten van dienstplichtigen die kinderen ten laste hebben, genieten slechts de militievergoeding en de wettelijke kinderbijslagen.

Het ontwerp verleent in die gevallen verhoogde militievergoeding en kinderbijslagen, tot een bedrag gelegen tussen de kinderbijslag voor het derde kind (1.642 frank per maand), en voor een wees (2.011 frank per maand).

Dit zal 5 miljoen meer kosten.

Ten derde :

Er wordt een nieuwe uitkering ingevoerd, namelijk een afzwaaivergoeding.

Deze uitkering is gelijk aan 15 dagen militievergoeding; zij wordt verleend als gedeeltelijke compensatie voor de eerste kosten van wederuitrusting en als overbrugging van de tijd tot aan de werkhervervattiging en het eerste loon.

De uitgave voor deze uitkering mag op circa 6 miljoen worden geraamd.

Ten vierde is in het ontwerp zeer bijzonder rekening gehouden met de ouderloze of verlaten dienstplichtigen : de vergoeding wordt hun toegekend vanaf hun indiensttreding en niet meer na 12 maanden.

Een bedrag van 0,5 miljoen zal volstaan om deze verbetering van het huidige wettelijk stelsel te financieren.

Enkele constatations tot besluit :

1. De financiële inspanning voor het eigenlijke ontwerp van wet kan geraamd worden op ongeveer 20 miljoen.

Indien dit ontwerp door de Senaat wordt aangenomen zoals het door de Kamer is goedgekeurd, zal het gevolg hebben met ingang van 1 januari 1970: bijgevolg zullen, bij wijze van overgangsmaatregel, de bepalingen die de terugwerkende kracht voor de aanvragen om vergoeding beperken tot zeven maanden, niet van toepassing zijn voor de inwerkingstelling van de nieuwe wettelijke regelen.

2. Artikel 13 van het ontwerp, dat door de Kamercommissie met instemming van de Regering werd aangevuld, belast de Regering ermee elk jaar in december :

a) de regelen betreffende het hoogste bedrag van de inkomen en,

b) het bedrag van de vergoedingen

aan te passen, met inachtneming, enerzijds, van de schommelingen van het indexcijfer der prijzen en, anderzijds, van de sociale programmatie die de Regering heeft aangenomen.

De Voorzitter wijst erop dat het ontwerp tegemoetkomt aan verscheidene voorstellen van wet die door leden van de

par le projet. Sans préjuger du fond, il estime qu'un sort doit être réservé à ces propositions qui figurent à l'ordre du jour de nos travaux.

Elles seront donc examinées d'urgence si la Commission en décide.

Aucun membre ne désirant intervenir, la discussion générale est close.

Avec l'accord de la Commission, le Président met aux voix les différents articles du projet, lesquels sont admis globalement à l'unanimité.

Le présent rapport est admis à l'unanimité.

Le Rapporteur
G. HERCOT.

Le Président,
A. VAN CAUWENBERGHE.

Senaat werden ingediend. Ongeacht de inhoud, oordeelt hij dat over deze voorstellen die op de agenda van onze werkzaamheden voorkomen, een beslissing moet worden genomen.

Zij zullen dus dringend worden onderzocht indien de Commissie hier toe besluit.

Aangezien geen enkel commissielid het woord wenst te nemen wordt de algemene besprekking gesloten.

Met de instemming van de Commissie brengt de Voorzitter de verschillende artikelen van het ontwerp in stemming; zij worden gezamenlijk met algemene stemmen aangenomen.

Dit verslag is met algemene stemmen goedgekeurd.

De Verslaggever,
G. HERCOT.

De Voorzitter,
A. VAN CAUWENBERGHE.